

Dr. Gurcharan Singh v. Punjabi University, Patiala 526
and others (S.S. Saron, J.)

ਐਸਐਸ ਨਿੱਝਰ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸਾਰੋਂ ਜੇ. ਜੇ.

ਡਾ. ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, —ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2006 ਦੇ CWP ਨੰ. 1379

22 ਫਰਵਰੀ, 2007

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟ. 226 - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕੇ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਖੇ - ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ/ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰੇਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਵੇ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ - ਮਾਮਲਾ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਫੇਅਰ ਗਾਈਡ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਅਚਨਚੇਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਸਲ ਇਰਾਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿਵਾਉਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰੇਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(ਪਰਾ ੮)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ/ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਬਾਰੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਲਾਭ ਦੇਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕਰੇਗੀ। ਦਰਅਸਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ

ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਗਭਗ 26 ਸਾਲ ਅਤੇ 11 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਦੇ ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਾਮ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ।

(ਪੈਰਾ ੯)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ 'ਫੋਅਰ ਗਾਈਡ' ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵੈਇੱਛਤ ਅਚਨਚੇਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 10)

ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਸੁਨੀਲ ਕੇ. ਨਹਿਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਦੀਪਕ ਸਿੱਬਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸਐਸ ਸਰੋਂ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ 5 ਨਵੰਬਰ, 2003 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-ਪੀ. 15) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1- ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਪਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦਾ ਨਾਮ ਆਪਣੀ 'ਫੋਅਰ ਗਾਈਡ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ M/s Construct Data Verlag GmbH Ortsstrasse 54 A-2331, Vosendorf, Austria ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 2005 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-ਪੀ.20) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਚਨਚੇਤੀ/ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਲੰਬੀ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪੂਰਵ ਸਹਿਮਤੀ ਲਏ ਬਿਨਾਂ 'ਫੋਅਰ-ਗਾਈਡ' ਲਈ ਮੈਸਰਜ਼ ਕੰਸਟਰਕਟ ਡੇਟਾ ਪਬਲਿਸ਼ਰ, ਆਸਟਰੀਆ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਭੇਜਣ ਬਾਰੇ ਕਾਰਜ-ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3) ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ 62 ਸਾਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਇਹ 60 ਸਾਲ ਸੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 1 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

Dr. Gurcharan Singh v. Punjabi University, Patiala 528
and others (S.S. Saron, J.)

(ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ-ਪੱਤਰ)। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ 3 ਮਾਰਚ, 2003 ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ (ਅਨੈਕਸਰ-ਪੀ.2) ਉਸਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੱਸਣ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਉਸ ਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(3) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਉਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੋਲ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਹੁਣ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਬਿੱਲ ਵਧਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿੱਲਾਂ/ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਲੇਸਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਸਬੰਧੀ ਗਲਤ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਚਨਚੇਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਲਾਭ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ/ਆਟੋਨੋਮਸ ਬਾਡੀਜ਼ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ/ਆਟੋਨੋਮਸ ਬਾਡੀਜ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਸਬੰਧੀ ਹਦਾਇਤਾਂ (ਅਨੈਕਸੂਟਰ-ਪੀ.22) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ 'ਫੋਅਰ ਗਾਈਡ' ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਗਾਈਡ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸਹਾਇਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪ੍ਰਫਾਰਮੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਰੱਖੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਤੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰਫਾਰਮਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ

ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਕਢੇ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(7) ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 3 ਅਗਸਤ, 1976 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਰੀਡਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1 ਜਨਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 1 - ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਕਰੀਬ 26 ਸਾਲ 11 ਮਹੀਨੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ 29 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3) ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ 62 ਸਾਲ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 13 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ (ਅਨੈਕਸਚਰ-ਪੀ.ਐਲ.) ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2) ਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਅੜਚਨ ਨਾ ਆਵੇ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਂਡ ਮੋਨੀਟਰਿੰਗ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ 3 ਮਾਰਚ, 2003 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-ਪੀ.2) ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਬਤੌਰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ 31 ਮਾਰਚ 2003 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 (ਦੁਪਹਿਰ) ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਸਵੇਰੇ 9.00 ਵਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ 26 ਸਾਲ 9 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ. ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਰਿਲੀਵਿੰਗ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਫਤਰ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪੱਤਰਾਂ (ਅਨੈਕਸਚਰ P. 1 ਅਤੇ P.2) 'ਤੇ

Dr. Gurcharan Singh v. Punjabi University, Patiala 530
and others (S.S. Saron, J.)

ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3) ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਸਹੀ ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਰਾਖੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅਕਿੱਕਾ ਡਾਹਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਤੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਤੱਕ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਸੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 (ਦੁਪਹਿਰ) ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ। ਇਹ ਵੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-ਪੀ.4) ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ। 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-ਪੀ.5) ਦਾ ਇੱਕ ਦਫ਼ਤਰੀ ਹੁਕਮ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ 31 ਮਾਰਚ, 2003 (ਦੁਪਹਿਰ) ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 2003 ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ 2003 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਰੇਕ ਦੇ ਭਰਤੀ ਹੋ ਸਕੇ। ਵੈਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਤੁਰੰਤ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾ ਕੇ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.6) ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਿਆਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਸਬੰਧੀ ਜੋ ਹੁਕਮ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਖਰੀ ਮੁਢਲੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 6 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅਨੁਬੰਧ- P.7)। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 9 ਮਈ, 2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ (ਅਨੈਕਸਚਰ-ਪੀ.8) ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਨਕਦੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ 21 ਜੂਨ, 2003 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਲਾਜ਼ 24.17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2) ਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 3 ਜੁਲਾਈ, 2003 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ. 10) ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਬਕਾਏ ਵੀ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਅਨੁਪਾਤ ਭੁਗਤਾਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ,— 22 ਸਤੰਬਰ, 2003 ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-ਪੀ. 13) ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 1 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਦਾ ਪੱਤਰ। (ਅਨੈਕਸੂ-ਪੀਐਲ) ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਅਸਤੀਫਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਸਗੋਂ, 5 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ (ਅਨੈਕਸਚਰ-ਪੀ.15) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਸਟ੍ਰੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਸਰਜ਼ ਕੰਸਟਰਕਟ ਡੇਟਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ 'ਫੇਅਰ ਗਾਈਡ' ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਿੱਲ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਉਕਤ ਫਰਮ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਮਿਤੀ 2 ਅਗਸਤ, 2004 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-ਪੀ.16) ਮਿਤੀ 5 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ.15)। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 17 ਅਗਸਤ, 2004 (ਅਨੈਕਸਚਰ-ਪੀ. 17) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਕੰਸਟਰਕਟ ਡੇਟਾ ਪਬਲਿਸ਼ਰ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਸਟਰੀਆ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2 ਫਰਵਰੀ, 2005 ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਆਇਆ (ਅੰਕਸ਼ਰ-ਪੀ.18) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਲੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 19 ਮਈ, 2005 (ਅਨੈਕਸਚਰ- ਪੀ. 19) ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੀ.ਐੱਚ.ਡੀ. ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਗਾਊਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ - 5 ਅਕਤੂਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ

(ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.20) ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਲੰਬੀ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਰਜ-ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੂਰਵ ਸਹਿਮਤੀ ਲਏ ਬਿਨਾਂ 'ਫੇਅਰ-ਗਾਈਡ' ਲਈ ਮੈਸਰਜ਼ ਕੰਸਟਰਕਟ ਡੇਟਾ ਪਬਲਿਸ਼ਰ, ਵਰਲੈਗ ਏਜੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਭੇਜਣ ਬਾਰੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 30 ਮਈ, 2005 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-ਪੀ.21) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦਾ ਪੂੰਜੀਗਤ ਮੁੱਲ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ।

(8) ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਦਰਸਾਏ ਹਾਂ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਸਲ ਇਰਾਦਾ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਰੱਖਣਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ 62 ਸਾਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ, ਇਹ 60 ਸਾਲ ਸੀ। ਸਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ , - 1 ਜਨਵਰੀ, 2003 (ਅਨੈਕਸਚਰ-ਪੱਲ) ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਪੰਜਾਬੀ

Dr. Gurcharan Singh v. Punjabi University, Patiala 532
and others (S.S. Saron, J.)

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ 3 ਮਾਰਚ, 2003 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੱਤਰ (ਅਨੈਕਚਰ-ਪੀ.2) ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਫਾਰਮਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹੀ ਹੋਵੇ। ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ-P.4) ਨੂੰ ਰਿਲੀਵਿੰਗ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਾਉਣ ਤਾਂ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲਾਭ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਦਾ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ-ਪੀ.4) ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਿੱਝੀਕੇਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 21 ਜੂਨ, 2003 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧਾਰਾ 24.17 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ (ਅਨੈਕਸਰ-ਪੱਲ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕੇ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਫਾਰਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 31 ਮਾਰਚ, 2003 (ਅ.ਨ.ਸ.) ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਲੀਵਿੰਗ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸ਼ਬਦ-ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਮਨੋਰਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। 26 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਅ ਰਹੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਿਰਫ ਦੋ ਸਾਲ ਹੋਰ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁਰੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਕੰਸਟਰਕਟ ਡੇਟਾ ਵਰਲੈਗ, ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ 'ਫੋਅਰ-ਗਾਈਡ' ਵਿੱਚ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਜ਼ਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, - 1 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅਨੈਕਸਚਰ-ਪੀਐਲ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 3 ਮਾਰਚ, 2003 (ਅੰਤਿਕਾ-ਪੀ.2)। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਰਿਕਾਰਡ, ਸਾਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਸਲ ਇਰਾਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿਵਾਉਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਏ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰੇਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ। ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ/ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਬਾਰੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ- P.22) ਉੱਤੇ ਗੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ / ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਾਲੀ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਆਟੋਨੋਮਸ ਬਾਡੀਜ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ/ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ/ਰਾਜ ਆਟੋਨੋਮਸ ਬਾਡੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਆਟੋਨੋਮਸ ਬਾਡੀਜ਼/ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਬਾਡੀਜ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਟੋਨੋਮਸ ਬਾਡੀਜ਼/ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਬਾਡੀਜ਼ (ਜਨਤਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। / ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ/ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ/ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਗਏ ਹੋਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਲਾਭ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ। ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

1. . ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਆਦਿ, ਜੋ (i) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ (ii) ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।, ਅਤੇ ਉਹ
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਹੁਣ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੁਧਾਰ ਵਿਭਾਗ, ਓ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 28/10/84-ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੂਨਿਟ, ਮਿਤੀ 29 ਅਗਸਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, 1984 / ਉਪਰੋਕਤ ਆਰਡਰ 6(i) ਦੇ ਰਾਹੀਂ। ਰਾਜ

Dr. Gurcharan Singh v. Punjabi University, Patiala 534
and others (S.S. Saron, J.)

ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।

4. ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਆਦਿ ਦੇ ਸਮਾਨ ਆਦੇਸ਼, ਕੇਂਦਰੀ ਆਟੋਨੋਮਸ ਬਾਡੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਏ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਆਟੋਨੋਮਸ ਬਾਡੀਜ਼ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਆਟੋਨੋਮਸ ਬਾਡੀਜ਼ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
5. ਇਹ ਹੁਕਮ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।
6. ਇਹ ਹੁਕਮ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਈ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।"

(9) ਮਿਤੀ 29 ਅਗਸਤ, 3 1984 ਨੂੰ lab ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੀ ਥੈੱਡਮੀਐ ਅਨੁਸੂਚੀ P-23 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਆਟੋਨੋਮਸ ਬਾਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੇਂਦਰੀ ਆਟੋਨੋਮਸ ਬਾਡੀਜ਼ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਬਾਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ-ਪੀ.22)। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਲਾਭ ਦੀ ਗਰਾਂਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕਰੇਗੀ। ਦਰਅਸਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਗਭਗ 26 ਸਾਲ ਅਤੇ 11 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਦੇ ਸੇਵਾ ਲਾਭ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਾਮ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ।

(10) ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ 'ਫੋਅਰ-ਗਾਈਡ' ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵੈਇੱਛਤ ਅਚਨਚੇਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(11) ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ- ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈ-

ਇੱਛੁਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਕਾਇਆ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਕਿਸਮ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 'ਫੇਅਰ-ਗਾਈਡ' ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ.

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਇੱਛੁਤ ਅਚਨਚੇਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਲੰਬੀ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਰਾਹਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ 'ਫੇਅਰ-ਗਾਈਡ' ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ